

Forfatter: Grundtvig, Svend Hersleb

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1848-11-16)

Citation: Grundtvig, Svend Hersleb: "BREV TIL: Grundtvig, Meta Cathrine Marie Bang FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1848-11-16)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 183. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000118.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Svend Grundtvig til Søsteren.
Fredericia d. 16de Novemb. 1848.*

Kjære Søster!

Skjøndt jeg endnu ikke har faaet min Skrivemappe, hvori, som jeg i Brevet til Moder har fortalt, findes baade Brevet fra Dig, som jeg modtog for jeg veed ikke hvor længe siden, og et næsten fuldfærdigt Svar derpaa, saa vil jeg dog ikke længere opsætte at lade Dig høre fra mig, deels fordi jeg føler, hvor stor og hvor grundet Din Fortrydelse over min lange Taushed maa være, deels ogsaa af Oekonomie: for at kunne slaae to Fluer med eet Smæk: to Breve under een Convolut.

Du maa ikke vente Dig nogen interessante Meddelelser: jeg er fattigere paa Stof nu end nogensinde, fordi mit Liv aldrig har været fattigere paa Indhold end nu, da jeg veed, at de følgende 5 Maaneder kun ville bringe mig en idelig, daglig fornyet Gjntagelse af det betydningsløse Liv, jeg nu i 7 Maaneder har ført: som Kriger uden Krig, som fredelig Borger uden fredelig Virksomhed. Da jeg imidlertid anseer det for utvivlsomt, at Vaaren ikke saa snart vil grønne vore Enge og Skove, før Røgen og Blodet vil farve dem sorte og røde, saa s. 184vil jeg ikke nu trække mig tilbage fra det Liv jeg fører, og som, trods sin Intetsigenhed dog utvivlsomt er en Forberedelse til det Kald, der da vil være mit, vilde været mit, selv om det ikke var, hvad det vil være, det eneste, jeg kunde hellige mig, saa længe det er paa Kampens Udfald at mit Fædrelands Skæbne beroer. Derfor Taalmodighed! — Ganske uden Svar behøver jeg ikke at lade Dit sidste Brev være. Jeg husker godt, at det heelt og holdent var Politik, skjøndt ikke af den opbyggende Art; nej, det var heelt og holdent nedrivende. Du havde ingen anden Tanke end: ned med Ministrene; — i Grunden en underlig Tanke til at fylde en ung Kvindes Sjæl. Du har maaskee, naar Du modtager dette, faaet dette Dit Ønske opfyldt. Om Du eller vi Alle faaer nogen Glæde af denne Opfyldelse, det maa Fremtiden vise. Mig er det fuldkommen ligegyldigt, ved hvilke Mænd Danmark frelles, blot det bliver frelst, frelst ikke blot fra en ligefrem politisk Undergang, thi en saadan er jo dog i Grunden ikke umiddelbart for Haanden, men fra den middelbare Undergang: fra Skam og Skændsel, der maa undergrave Folkets Livskraft og lidt før eller senere lægge det i Graven.

Med Hensyn nu til det Smule Liv man lever herovre, saa vil jeg ikke gjentage, hvad jeg har sagt i Brevet til Moder; men maa dog bringe Dig en Hilsen fra en Dame, jeg traf i den oftere omtalte Provstegaard, der har saa megen Tiltrækning for mig; det var Magdalena Jørgensen, der med sin Mand var der i Søndags. De boe nu atter i deres Hjem i Vejle.

Hermed er jeg nødt til at slutte for denne Gang, thi Posten afgaaer herfra kun een Gang daglig, hver Formiddag. Jeg haaber at Du ikke tager mit Brevs Korthed ilde op; thi hvad Herlighed er der ved at faae lange Breve, hvori der dog Intet staaer. Alt hvad jeg har at sige eller at vise Dig, er dog i Grunden ikke Andet, end at jeg er og forbliver

Din inderlig hengivne Broder
Svend.

P. S. I dette Øjeblik modtager jeg min Bagage og deri min Mappe og i Mappen Begyndelsen til Brevet til Dig og i Brevet til Dig en heel Deel Grovheder, som Du imidlertid ikke skal bryde Dig om. Jeg sender Dig det kun for at bevise mit Forsæt tidligere at skrive Dig til. Brevet, eller rettere det Brevet frembringende Humeurs Beskaffenhed bragte mig til at afbryde det. Hils nu Peter, fra hvem jeg smigrer mig med snart at see Brev, ret meget fra mig.